

ΤΕΛΛΟΓΛΕΙΟ ΙΔΡΥΜΑ ΤΕΧΝΩΝ

**Οι άλυτοι γρίφοι
της Χάρτας του Ρήγα**

«Η Χάρτα του Ρήγα: τα δύο (συν) πρόσωπα. Μια άλλη ανάγνωση του Χάρτη, μεγάλη έκθεση στο Τελλόγλειο Ιδρυμα Τεχνών, στη Θεσσαλονίκη. Τέχνες & Γράμματα, σελ. 15

Οι άλυτοι γρίφοι της Χάρτας του Ρήγα

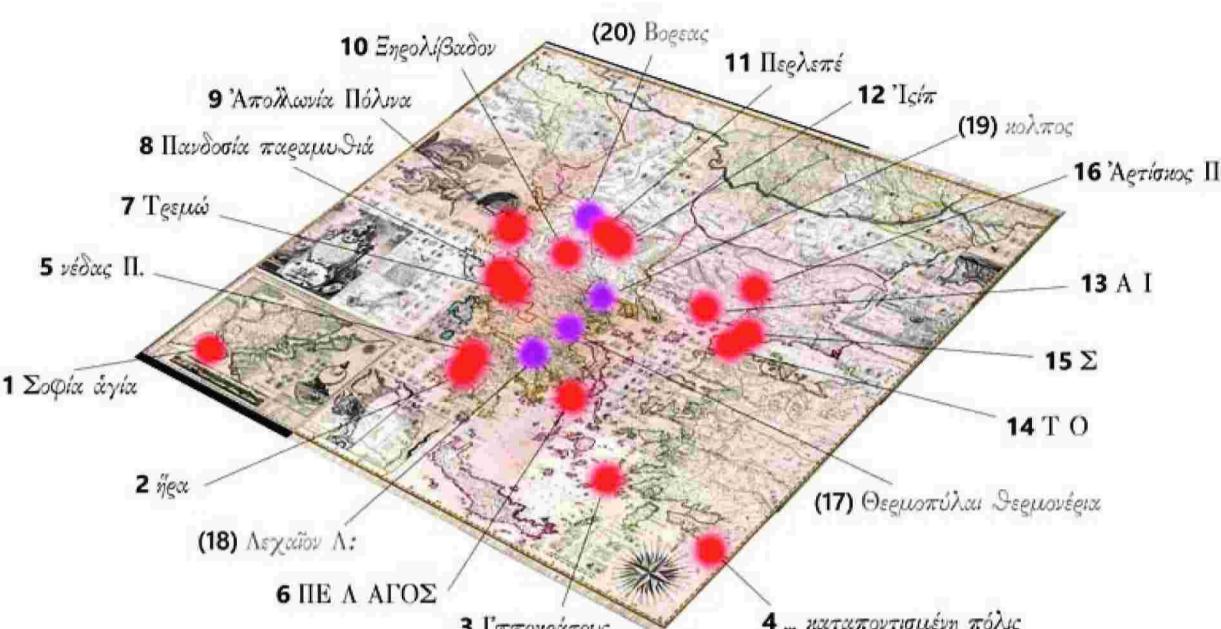
Η έκθεση στο Τελλόγλειο Ιδρυμα Τεχνών επιχειρεί να αποκαδικοποιήσει τις παραλλαγές στο έργο του μεγάλου στοχαστή

Της ΓΙΩΤΑΣ ΜΥΡΤΣΙΩΤΗ

Τι περισσότερο μπορεί να προσφέρει μια έκθεση για τη Χάρτα του Ρήγα Βελεστινλή σήμερα, 220 χρόνια μετά την έκδοσή της στη Βιέννη, πέρα από τη γνωστή της αξία ως σύμβολο του Νεοελληνικού Διαφωτισμού, μνημείο πολιτιστικής κληρονομίας και τις εξίσου γνωστές και κατ' επανάληψη προβεβλημένες ιστορικές, εθνικές πολιτικές, φιλολογικές, ιδεολογικές αισθητικές ή παιδαγωγικές της πτυχές; Γιατί μια έκθεση συνενώνει για πρώτη φορά έξι αντίτυπα της Χάρτας τα οποία, κατά το πραγματικό έργο, ζητούν τον Ρήγα;

Η απάντηση φαινομενικά είναι μια και ταυτόχρονα πολύπτυχη. Γιατί οι Χάρτες που θα εκτεθούν στον ίδιο χώρο, στο Τελλόγλειο Ιδρυμα Τεχνών Θεοσαλονίκης, δεν είναι ίδιες όλλα εντάσσονται σε δύο κυρίες τυπολογίες και μία με παραλλαγές. Διαφέρουν σε 20 συνολικά σημεία τους που προσδίδουν στην υπόθεση της Χάρτας ένα ακόμη ποιημαντικό και κυρίως γοπτευτικό επίπεδο προσέγγισης. Από αυτό, άλλωστε, προέρχονται ο προκλητικός και αινιγματικός τίτλος της έκθεσης «Η Χάρτα του Ρήγα: τα δύο (συν) πρόσωπα. Μία άλλη ανάγνωση της Χάρτη» αλλά και η ομότιτλη έκδοση της Τρικογλείου Βιβλιοθήκης και Κέντρου Πληροφόρων του ΑΠΘ (ΒΚΠ-ΑΠΘ) με τη οποία γιορτάει τα 90 χρόνια από την ίδρυση της.

Επίκεντρο αυτής είναι οι διαφορές, άγνωστες επί διακόσια χρόνια (1797-2008). Αποκαλύψθηκαν στο ΑΠΘ χάρη στην ψηφιακή ανάλυση της Χάρτας του Ιδρύματος Σύλβιας Ιωάννου και ενός από τα λίγα σωζόμενα αντίτυπα της που διαθέτει ο Τρικόγλειος Βιβλιοθήκη στα αμέτρητα αρχεία της Κεντρικής Βιβλιοθήκης. Η επεξεργασία των δεδομένων συνεχιστήκε –χάρη στην πρωτοβουλία του πρέδρου της βιβλιοθήκης καθηγητή Γάννην Τζιφόπουλου να αναδείξει τους θησαυρούς του ευπατρίδιον δωρητή Ιωάννη Τρικόγλου– προκειμένου να φέρει στο κοινό το εύρημα, τεκμηριωμένο, με έξι αντίτυπα από διαφορετικές συλλογές: της Τράπεζας της Ελλάδος (δύο αντίτυπα), του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης, της Πασαχαλείου Σχολής Καπεσόβου Ζαγορίων και του Ιδρύματος Σύλβιας Ιωάννου.

Οι είκοσι εντοπισμένες διαιφορές των δύο κύριων τυπολογιών (και παραλλαγής τους) της Χάρτας του Ρήγα Βελεστινλή.

Γιατί σε μια έκδοση στο Καστελλόριζο υπάρχει η σημείωση: «Φαίνεται μια καταποντισμένη πόλις εις την Θάλασσαν», ενώ λείπει από την άλλη;

Ο σχεδιασμός της πρωτότυπης έκθεσης βασίζεται στο συγκεκριμένο ιστορικό και χαρτογραφικό περιβάλλον της σχετικά σύντομης χρονικής περιόδου, κατά την οποία ο Ρήγας σχεδίασε και εξέδωσε τη Χάρτα μεταξύ Βουκουρεστίου και Βιέννης. «Ένα περιβάλλον ασταθός μετάβασης της Ευρώπης σε μια «άλλη» εποχή, εν μέσω μιας κλονιζόμενης οθωμανικής αυτοκρατορίας και των νέων καταστάσεων που έφερε στην Γαλλική Επανάστασην, ανακυκλώνοντας σε μικρά χρονικά διαστήματα ατελέσφορες εθνικές προσδοκίες και απογοητεύσεις που καρακτηρίζουν εμβληματικά την ελληνική υπόθεση, κυρίως το δεύτερο μισό του 18ου αιώνα», εξηγεί στην «Κ» ο

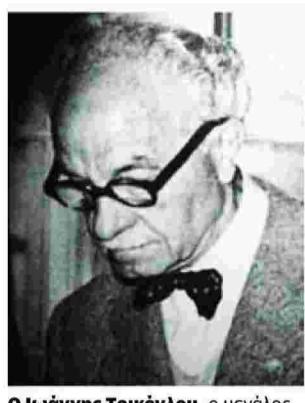
Οι ομοιότητες των εμβληματικών διακομητικών υπομνημάτων (Cartouches) της Χάρτας του Ρήγα (μέσον), του γαλικού χάρτη-προτύπου του Delisle (αριστερά) και του Πίνακα του Ανθημίου Γαζή (δεξιά).

ομότιμος καθηγητής Ευάγγελος Λιβιεράτος.

Όλα αυτά, σε ένα παράλληλο χαρτογραφικό περιβάλλον που ταλαντεύεται μεταξύ της λόγιας και της επιστημονικής προσέγγισης από ευρύτερες κοινωνικές

ομάδες οι οποίες διηφύουν για γνωρίσουν τη νέα τεχνολογία και τις επιστημονικές ερμηνείες σχετικά με τον κόσμο και τη γραφική απεικόνισή του. «Η Χάρτα είναι προϊόν αυτού του διπόλου», προσθέτει ο κ. Λιβιεράτος

των δύο πόλων, μέσα σε ένα κλίμα που συνδύαζε και το ενδιαφέρον για τη επικειμενή, χαρακτηριστικό των κύκλων της ελληνικής διασποράς –και όχι μόνον– από την Κωνσταντινούπολη και τις παραδοσύπολες πηγεμονίες, με κέντρο το Βου-

Ο Ιωάννης Τρικούλος, ο μεγάλος δωρητής της ομώνυμης βιβλιοθήκης στο ΑΠΘ, τη δεκαετία του 1950.

κουρέστι, μέχρι τα ζωρά κέντρα των Αιγαίου πρώγρων, τη Βιέννη και την Τεργέστη».

Σε αυτό το κάδρο εξυφαίνεται το σενάριο της έκθεσης, προβάλλοντας κυρίως τη Χάρτα ως χαρτογραφικό «τεχνικό έργο» στην προσπάθεια κατανόησης του τρόπου με τον οποίο οργανώθηκε και εκτελέστηκε η παραγωγή της.

Το ερώτημα

Η κατασκευή της ελάχιστα έχει μελετηθεί και το ερώτημα για τη χαρτογραφική ή ιστορική έρευνα στο μέλλον είναι, ποιο χέρι και γιατί, προσθέτει αφαίρει ή αλλάζει, τοπωνύμια, σημειώσεις κ.ά. από τη Χάρτα; Γιατί σε μια έκδοση, στο Καστελλόριζο υπάρχει η σημείωση: «Φαίνεται μια καταποντισμένη πόλις εις την Θάλασσαν», ενώ λείπει από την άλλη;

Γιατί η Αγία Σοφία της Κωνσταντινούπολης σε έναν χάρτη αναγράφεται ως «Σοφία Άγια» και σε δεύτερο τύπο «α. Σοφία»; Γιατί λείπουν οι Θερμοπύλες από τη μα, ενώ υπάρχει σε άλλη; «Από τις παραμορφώσεις του γεωμετρικού περιεχομένου του χάρτη», διευκρίνιζει ο κ. Λιβιεράτος, «προκύπτει ότι ο Ρήγας ακολουθεί αντιγραφικές τεχνικές της εποχής του, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι το χέρι του σχεδιαστή ήταν μόνο ένα, αλλά ενδεχομένως περισσότερα και πάντας όχι ιδιων δυνατότητων και τεχνικών εμπειριών».

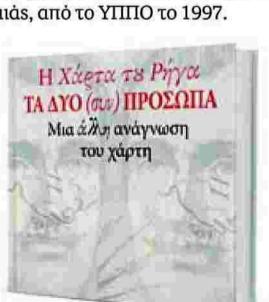
Τελλόγλειο Ιδρυμα Τεχνών ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη. Εγκαίνια έκθεσης (και παρουσίασης του τόμου), 15 Δεκεμβρίου. Διάρκεια έως τις 14 Ιανουαρίου 2018.

«Μια ανεξάντλητη πηγή πληροφοριών»

πηγή πληροφοριών»

Είκοσι εικονογραφημένες ενότητες, βίβλια και ένα πιστό αντίγραφο σπάνιου Πίνακα της Ελλάδος του Ανθημίου Γαζή (Βιέννη 1800) ανακατασκευασμένου ψηφιακά το 2008 από πρωτότυπο βιβλιοθήκης του εξωτερικού διευκολύνουν την ανάγνωση της Χάρτας. Εξετάζουν παράλληλα, για πρώτη φορά, την πυκνήτα περιγραφή των εγγραφών των τοπωνυμίων, τις περιοχές μεγαλύτερου ενδιαφέροντος του Ρήγα (π.χ. ακτές Μικράς Ασίας), το πλήθος των (υπαρκτών) νομισμάτων που απεικονίζονται αναδεικνύοντας μπνύματα περι την Επικειμενή, τα χαρτογραφικά πρότυπα για τον σχεδιασμό της (π.χ. με τους χάρτες του Delisle, βάσεις έρευνας στο ΑΠΘ) και, ακροθιγώς, τον τεχνικό τρόπο σχεδίασής της σε δώδεκα ανεξάρτητα φύλλα –ένα ζήτημα το οποίο, παρά τις υποθέσεις εργασίας, παραμένει αναπάντητο.

«Οι πυκνές του θέματος Χάρτα του Ρήγα δεν εξαντλούνται με την παρούσα έκθεση και τον επειτακό τόμο», υπενθυμίζει ο πρύτανης του ΑΠΘ Περικλής Μήτκας. «Η Χαρτοθήκη της Τρικογλείου βιβλιοθήκης με προεξάρχουσα την Χάρτα αποτελεί για τη βιβλιοθήκη μας μια μονάδα ιδιαίτερης προστιθέμενης αξίας,

Η έκθεση για τη Χάρτα του Ρήγα συνοδεύεται από ομότιτλη έκδοση.

